

РЕШЕНИЕ

№ 349

гр. София, 19.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 12.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **8984** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по жалба, подадена от [фирма] против решение № ВА-25/ПР/2020 г., издадено от директор на РИОСВ В. и потвърдено с решение № 69/09.06.2020 г. на министър на МОСВ. В жалбата се излагат всички отменителни основания. Като допуснати съществени процесуални нарушения се твърдят нарушения на императивните разпоредби на чл. 93, ал. 4 от ЗООС и чл. 7, ал. 1 от НУРИОВОС при определяне степента на значимост на въздействието върху околната среда на процесното инвестиционно предложение. Нарушение на чл. 7, ал. 5 от НУРИОВОС, тъй като жалбоподател не е информиран писмено за провежданите консултации и определените срокове по ал. 2 и ал. 4 на същата разпоредба. Като закононарушение се сочат: несъобразяване на административния орган с влязло в сила решение, съгласно което не следва да се извършва ОВОС от 2005 г.; територията, в която попада ИП не е в защитена зона; пренебрегване становище на РЗИ Д. от 2019 г., че няма вероятност ИП да окаже неблагоприятно въздействие върху жизнената среда; срещу ИП не са постъпвали възражения в [община]; във връзка с ИП от 2005 г. е издадено разрешение за строеж и виза за проектиране. Решението на административния орган не се подкрепя от доказателства, а е формирано от недоказани твърдения. Жалбоподателят не взема участие в съдебното производство и не сочи доказателства. Искането е за отмяна на оспорваното решение на директор на РИОСВ В..

Ответник по оспорването, директор на РИОСВ, изразява становище чрез процесуален

представител и по същество за неоснователност на жалбата и нейното отхвърляне. Претендира разноски.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от участник в административното производство със засегнати права и законни интереси. Жалбата е подадена в срока за оспорване на решението на директор на РИОСВ В., по реда на чл. 98, ал. 2, изр. второ от АПК, след постановено решение № 69/09.06.2020 г. на министър на МОСВ.

Административното производство започва с уведомление за инвестиционно предложение от [фирма] № 26-00-5779(A1)/31.05.2019 г. до директор на РИОСВ В.. Това предложение е за „промяна в техническите характеристики на ветрогенератор“ в ПИ 35064.22.46. – частна собственост на заявителя, в землището на [населено място]. С писмо №26-00-5779(A2)/01.07.2019 г., директор на РИОСВ В. дава подробни указания на заявителя за необходимостта от представяне на допълнителна информация по ИП. С писмо №26-00-5779(A4)/04.07.2019 г. от жалбоподател е направено искане за преценяване необходимостта от извършване на ОВОС за ИП, с информация за това, съгласно приложение № 2, към чл. 6 от Наредбата. С писмо №26-00-5779(A6)/17.07.2019 г. административният орган дава указания за необходимостта от цялостно преработване на информацията по приложение 2. В отговор на това изискване жалбоподателят подава нова информация на 11.09.2019 г., като променя и параметрите на заявения като ИП ветрогенератор, а на 15.10.2019 г. е допълнена исканата информация.

Във връзка с образуваното административно производство от директор на РЗИ Д. е издадено становище, според което ИП не се отразява неблагоприятно върху жизнената среда и здравето на хората. Приложен е отговор от [община] за изпълнена процедура по чл. 6, ал. 10 от НУРИОВОС, като в законния срок срещу ИП не са постъпвали становища и възражения от жители на общината.

На 17.03.2020 г. ответникът издава решение № ВА-25/ПР/2020 г., с което да се извърши оценка на въздействието върху околната среда на ИП „Промяна в техническите характеристики на ветрогенератор“ в ПИ 35064.22.46.

Това решение е оспорено по административен ред и с решение № 69/09.06.2020 г. министър на околната среда и водите, жалбата е отхвърлена и е потвърдено решението на директор на РИОСВ.

С обжалваното решение на основание чл. 93, ал. 1, т. 2, ал. 3 и ал. 6 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС), чл. 7, ал. 1 и чл. 8, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда (НУРИОВОС) и чл. 40, ал. 5, вр. ал. 3 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони (Наредба за ОС) и въз основа на представена от възложителя/жалбоподаотел писмена документация по приложение 2 към чл. 6 от Наредбата за ОВОС е решено да се извършва оценка на въздействието върху околната среда за инвестиционно предложение „Промяна в техническите характеристики на ветрогенератор“ в ПИ 35064.22.46. – частна собственост на заявителя, в землището на [населено място], реализацията на която има вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации, и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони.

ИП се намира в близост до следните защитени зони от екологичната мрежа Natura 2000: Защитена зона /33/ за опазване на дивите птици BG0002051 „К.“ — на около 1,5 км, обявена със Заповед № РД-559/21.08.2009 г., изм. и доп. Заповед № РД-97/06.02.2014 г. и Заповед № РД-818/12.12.2017 г. на министъра на околната среда и водите; 33 за опазване на дивите птици BG0002097 „Белите скали“ — на около 4 км, обявена със Заповед № РД-353/03.05.2012 г., изм. и доп. Заповед № РД-816/12.12.2017 г. на министъра на околната среда и водите; Защитена зона за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна BG0002097 „Комплекс К.“ - на около 4 км, обявена със Заповед № РД- 815/12.12.2017 г. на министъра на околната среда и водите; Защитена зона за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна BG0000130 „Крайморска Д.“ - на около 6 км, обявена със Заповед № РД-793/20.12.2018 г. на министъра на околната среда и водите.

След преглед на представената документация и на основание чл. 40, ал. 3 от Наредбата за ОС, въз основа на критериите по чл. 16 от същата, е направена преценка за вероятната степен на отрицателно въздействие на ИП върху най - близко разположените защитени зони, съгласно която гореописаното инвестиционно предложение има вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху предмета на опазване в зоните.

Жалбоподателят е инициирал процедура пред компетентния административен орган през 2005 г. с ИП „Изграждане на 2 броя ветрогенератори“ като възложител и проведена процедура за преценяване необходимостта от извършване оценка на въздействието върху околната среда. Процедурата е приключила с постановено решение № 160/ПР/2005 г. на директор на РИОСВ В., с характер да не се извършва ОВОС. С писмо № 26-00-5779/3/19.11.2008 г. на РИОСВ В. е прието, че промяната на броя ветрогенератори и изменението на техническите му характеристики не променя обстоятелствата, при които е издадено решение № 160/ПР/2005 г. на директор на РИОСВ В. за преценяване необходимостта от ОВОС, поради което не е необходимо провеждането на нова процедура по реда на гл. Шеста от ЗООС.

Искането в развилото се през 2019 г. производство е от същия възложител – жалбоподателя за „Промяна в техническите характеристики на ветрогенератор“ в ПИ 35064.22.46. –собственост на заявителя, в землището на [населено място], като са въведени нови показатели на инвестиционното предложение – поставяне на един ветрогенератор с увеличени показатели за височина, дължина на витла и мощност. Променени са строителните параметри на постаментата. Не е спорно, че административния орган е уведомил възложителя за привеждане ИП в съответствие със законови изисквания, съобразно приложение 2 към чл. 6 от НУРИОВОС, като е спазил изискванията на чл. 6, ал. 3 от Наредбата. С постъпило искане от жалбоподателя на 11.09.2019 г. се представят нови параметри за ветрогенератора:

Височина на кулата от 90 се променя на 110 метра; Диаметърът на ротора се променя на 110 метра; Номинална мощност от 1 мВ се променя на 3 мВ. В пределите на компетентността си административен орган приема, че заявеното ИП попада в обхвата на т. 3, б. „и“ на приложение 2 и на основание чл. 93, ал. 1, т. 2 от ЗООС и подлежи на процедура от преценяване необходимостта от извършване на ОВОС, като в рамките на процедурата се извърши оценка за съвместимост с предмета и целите на опазване на защитените зони от екологична мрежа „Натура 2000“.

След оспорване на решението на директор на РИОСВ В. от 17.03.2020 г. пред

министър на ОСВ, последният се произнася с решение 69/09.06.2020 г., като не намира основания да отмени или измени оспорвания административен акт.

При постановяване на решение по чл. 93 от ЗООС административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, т. е. при предоставена възможност за всеки конкретен случай да прецени дали да бъде извършена ОВОС, като целесъобразността на взетото решение (правилността на преценката) не подлежи на контрол от съда. Съгласно разпоредбата на чл. 169 от АПК, при оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Следователно, съдебният контрол върху актове от категорията на оспорения се ограничава само до външните граници и рамки на оперативната самостоятелност, очертани от петте изисквания за законосъобразност на административните актове по чл. 146 и обхваща проверката дали са издадени при упражняване на правомощия в рамките на законово предоставена дискреционна власт и спазването на изискванията по чл. 4, ал. 2 и чл. 6 от АПК. В случая, обжалваното решение е постановено в рамките на предоставената на административния орган възможност да прецени въз основа на фактически установеното необходимостта от извършване на ОВОС, т.е. при упражняване оперативна самостоятелност и при спазване на изискванията за законосъобразност на административните актове. Решението е издадено от компетентен орган. Според чл. 93, ал.3 ЗООС, компетентен да извърши преценка на необходимостта от извършване на ОВОС за предложения по чл. 93, ал.1, т.1-3 ЗООС е Директорът на съответната РИОСВ. По делото са представени доказателства, че директор на РИОСВ по уважителни причини не е издал оспорвания акт. Като компетентен орган е овластил директор „КОС“ – заповед № 189/16.07.2018 г., във връзка с утвърден списък на лица, оправомощени да изпълняват длъжност „директор“ на регионални структури по ОСВ. Съдът приема, че административният акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му по закон правомощия и в рамките на териториалната му компетентност.

Решението е издадено при спазване изискванията за писмена форма. То съдържа всички реквизити, съгласно общата норма на чл. 59, ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания за издаването му.

При издаване на оспорения акт са спазени административно-процесуалните норми.

Административният акт е подробно мотивиран с позоваване на доказателства и приложима нормативна уредба. Изложените в решението мотиви дават възможност, както за извършването на съдебен контрол за законосъобразност на административния акт на посочените в чл. 146 от АПК основания, така и за защита правата и законните интереси на засегнатите лица. В хода на протеклото административно производство не са нарушени правата на жалбоподателя и на обществеността, като са осигурени в достатъчна степен публичност и достъп до информация за ИП съгласно предписанията на нормативните актове.

Условията и редът за извършване на преценка на необходимостта от ОВОС са уредени детайлно в НУРИОВОС. От представените по делото подробно и последователно описани по-горе писмени доказателства се установява, че процедурата по чл. 4, ал.1 и ал.2(публикувано обявление на 16.07.19), чл. 5, ал.1 и ал.2, и чл. 6 от НУРИОВОС е спазена и съдът не установява нарушения. Впрочем, липсват оплаквания в жалбата в тази насока.

Спазени са нормите на чл. 7 от НУРИОВОС, във вр. с чл. 93, ал.4 ЗООС. Компетентният орган е преценил необходимостта от извършване на ОВОС като е определил степента на значимост на въздействието върху околната среда въз основа на: представената от възложителя информация; критериите по чл. 93, ал. 4 ЗООС.

Представени са доказателства за надлежно публично оповестяване на инвестиционното предложение, с което се изпълняват нормативните изисквания, насочени към осигуряване на публичност и достъпност до информация за инвестиционното намерение в най-ранен етап, уредени чл. 4 и чл. 6 от НУРИОВОС.

При постановяване на оспореното решение не са допуснати нарушения на материалноправни разпоредби. Компетентният орган е преценил необходимостта от извършване на ОВОС като е определил степента на значимост на въздействието върху околната среда въз основа на представената от възложителя информация, съобразявайки критериите по чл. 93, ал. 4 от ЗООС. Той е приложил правилно относимите материалноправни норми към установената от него фактическа обстановка. Във връзка с постъпили становища от РЗИ Д. и проведена процедура по обявяване на уведомление за ИП от [община], съдът не намира задължителност на тези становища при издаване на оспорвания акт, така, че ответник да е законово задължен със прилагането им.

След преглед на представената документация и на основание чл. 40, ал. 3 от Наредбата за ОС, въз основа на критериите по чл. 16 от същата, е направена преценка за вероятната степен на отрицателно въздействие на ИП върху най - близко разположените защитени зони, съгласно която гореописаното инвестиционно предложение има вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху предмета на опазване в зоните.

Преценен е видът на инвестиционното предложение с оглед квалифицирането му в някоя от хипотезите по чл. 93, ал.1, т.т.1-3 ЗООС. Административният орган законосъобразно е решил, че същото представлява разширение на дейност по Приложение № 2 към ЗООС и съгласно чл. 93, ал. 1, т. 2 от ЗООС подлежи на преценка за необходимостта от извършване на ОВОС. При наличие на подадена изискуема документация съгласно Приложение № 2 от НУРИОВОС и за публичното оповестяване на ИП, административният орган е изследвал необходимостта от извършване на ОВОС въз основа на всеки от показателите по чл. 93, ал.4 ЗООС. Ответникът е приел, че ИП има вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитния, популации и местообитания на видовете, предмет на опазване в защитените зони. Пред съда от страна на ответника е представена картова схема на зоната на мрежа „Натура 2000“ за землището на К., от което се установява, че имотът, предвиден за застрояване с ветрогенератора, по ИП е в непосредствена близост до защитената зона. Аргументите по отделните критерии са изложени в мотивите от т.І до т.ІІІ. Решението на административния орган се основава на преценката на ответника, направена в рамките на неговата материална компетентност и в упражняване на предоставената му от закона дискреционна власт. Останалите мотиви на административния орган по всеки от изследваните показатели по чл. 93, ал.4 ЗООС се основават на релевантни факти и обстоятелства от значение за определяне на степента на значимост на въздействието върху околната среда и съответно за преценка на необходимостта от извършване на ОВОС за ИП и в този смисъл, същите са обосновани. В оспорения акт в необходимата и достатъчна степен е обоснован изборът на предвидената в закона алтернатива при упражняване на

дискреционна власт, като същият е издаден при спазване на специалните нормативни изисквания за неговото съдържание.

Формално, искането е окомплектовано с изискуемите документи по чл. 6, ал.1 от НУРИОВОС и съдържа информация по всички точки от Приложение № 2 по чл. 6, ал.6 от НУРИОВОС, но предоставената информация не е достатъчно обоснована и конкретизирана по определени пунктове с оглед спецификите на процесното ИП, както правилно е приел административният орган. Това е потвърдено и от факти, а именно искането два пъти е било предмет на изясняване, като в хода на отстраняване недостатъците му се прави последната, засега, промяна като се увеличават параметрите на ветрогенератора. Съдът приема възраженията на ответника, че в периода 2003 – 2014 г. са процедурани множество ветрогенератори, по голяма част от които на територията на [община]. Изказаните в жалбата аргументи касаещи съответствие с изискванията на Становище по екологична оценка №3-2/2010г. на Енергийната стратегия на Република България до 2020 г. не са аргументирани обосновано, тъй като независимо, че ИП не попада в защитени зони от екологичната мрежа Натура 2000 към настоящия момент на издаване на решението конкретното ИП в съвкупност с всички останали и реализирани ИП с настоящото ИП като се вземат предвид и потенциалните кумулативни въздействия може да доведе до неприемливи кумулативни въздействия. Спазени са и изискванията на Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони. Съобразно чл. 40, ал. 3 от посочената Наредба е установена допустимостта на предложението и е извършена преценка за вероятната степен на отрицателното въздействие върху защитена зона. Установено е, че териториалният обхват на инвестиционното предложение не попада в защитени зони по чл. 6, ал.1 ЗБР, пряко не се засягат защитени територии по ЗЗТ, като характера, местоположението и начина на реализиране на инвестиционното намерение би могло да попречи или увреди приоритетни местообитания и популации на защитени видове – предмет на опазване в защитените зони от мрежата Натура 2000, с оглед на което е дадено заключение че е необходимо да се извършва оценка за съвместимост. Административен орган е приел, че по ИП не са съобразени местообитания и миграция на прелетни птици, или защитени животински видове.

От съществена важност е факта, че Решение № 160-ПР/2005 г. за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда „Изграждане на 2 бр. ветрогенератора" в поземлен имот № 022046, с площ 11,226 дка, нива, III категория, землище на [населено място] е издадено през 2005 год. когато в района на [община] не е съществувал ефекта на натрупване на ИП. В издаденото решение от 2005 г. е заложена препоръка за извършване на предварително орнитологично изследване, а такова по наличната в РИОСВ-В. документация не е извършвано.

Върху конкретната територия е било необходимо да се извършат мониторингови проучвания на орнитофауната в района на площадката, предмет на ИП, а от представената от жалбоподател документация, такива не са извършвани.

С подаденото през 2019 год. уведомление за ИП за промяна на параметрите на един ветрогенератор със значително променени показатели, предвид дългия период от 2005 год. до момента на издаване на настоящото решение - 15 год., при което е заявена промяна в техническите параметри на генератора за територията на [община], има

множество разрешени, одобрени и/или реализирани ИП за монтиране на ветрогенератори (л. 195 – 208). Реализацията на ИП в съчетание с други такива може да окаже отрицателно въздействие върху човешкото здраве, свързано със създаване на дискомфорт от шум, вибрации и промяна на изгледните характеристики на ландшафта и с риск от инциденти.

В представената информация по Приложение №2 към чл. 6, ал. 1 от Наредбата за ОВОС липсват аргументирани анализи и оценки касаещи кумулативното въздействие в района на [община] така и в съседните общини. В оспорваното решение са посочени показатели, които налагат извършването на ОВОС, тъй като ответникът не е приел, че от подаденото искане може да се прави извод за отсъствие на отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони, които са в близост до мястото за реализация на ИП. В процесния случай не е извършена оценка за съвместимост по чл. 2, ал. 1, т. 1 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони (приета с ПМС № 201/31.08.2007 г.) и е преценено от компетентните органи, че има вероятност инвестиционното предложение да окаже значително отрицателно въздействие върху защитените зони по смисъла на чл. 40, ал. 4 от цитираната наредба.

Настоящият състав намира, че изложените мотиви в решението на административния орган съответства на приложимите процесуални и материалноправни разпоредби, относими към преценка необходимостта от извършване на оценка по ОВОС.

Изложените от административния орган мотиви се основават и предлагат анализ на конкретните характеристики на инвестиционното предложение, както и обосновка на изводи за това, че от осъществяването му могат да настъпят последици, които да засегнат негативно компонентите на околната среда. Съображенията по всеки от критериите се позовават на определени специфики/характеристики на ИП, респ. на пълнотата, обосноваването и конкретиката на информацията за тях, налична в депозираното ИП. Обжалваното решение е съобразено с изискването на чл. 93, ал.1, т.2 ЗООС - когато исканата с ИП промяна на техническите характеристики на ветрогенератора може да оказва значително отрицателно въздействие върху околната среда.

Следва да се посочи, че нормата не изисква категоричност, пълна увереност за проява на отрицателно въздействие, а съществуване на вероятност за значително отрицателно въздействие. Именно за преценка значителността на отрицателно въздействие, ответникът е приел необходимост от извършване на ОВОС. Това разбиране следва от основните принципи в областта на опазване на околната среда, уредени в европейското законодателство, по-конкретно, в чл. 191 (2) от Договора за функциониране на Европейския съюз, а именно: а) принцип на предпазливост/предпазен принцип (precautionary principle) и б) превантивен принцип (prevention principle). Те дават възможност на контролните органи по опазване на околната среда да действат на един по-ранен етап, изпреварващо, преди да са налице категорични научни доказателства за настъпване на вреди, и с цел предотвратяване на тяхното настъпване. Именно заради съществуващата вероятност и предположения, компетентният орган е разпоредил извършване на ОВОС на ИП. Изводът на административния орган, че инвестиционното предложение има вероятност да окаже значително отрицателно въздействие компонентите на околната среда и човешкото

здраве е направен въз основа на обема изложена информация в ИП, с позоваване на съответни характеристики на инвестиционното предложение и очаквания ефект от реализирането му, и в този смисъл е обоснован.

На съда е служебно известно решение от 14 януари 2016 г. на Съда на Европейския съюз, постановено по дело С-141/14, с което в производство по чл. 258 ДФЕС, СЕС е установил, че държавата ни, не е изпълнила редица задължения, произтичащи от Директивата за птиците, Директивата за местообитанията и Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно оценката за въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда. В това решение на СЕС, изрично се споменават 33 „К.“ и 33 „Белите скали“, като зони, които са били нарушавани, като територии на местообитания поради неспазване изискванията на сочените директиви, а както отразява ответникът в оспорваното решение, ИП е в непосредствена близост до тедзи зони. Правилно административния орган приема необходимостта от извършване на оценка за въздействие на околната среда на ИП на жалбоподателя.

С оглед изложените по-горе съображения съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправни норми и в съответствие с целта на закона. Не се установиха основания за отмяна по чл. 146 АПК, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора, своевременно заявеното искане за присъждане на разноски и на основание чл. 143, ал.4 АПК, съдът приема, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за процесуално представителство от юрисконсулт в размер на 200 лв.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорване по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Решение № ВА-25/ПР/2020 г. на Директора на РИОСВ-В. за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда, с което се разпорежда да се извърши оценка на въздействието върху околната среда на инвестиционно предложение „Промяна в техническите характеристики на ветрогенератор“ в ПИ 35064.22.46, в землището на [населено място].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на РИОСВ-В. сумата 200 лв. (двеста лева) разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия